

Betragtninger over den Forhandlingsevne, som Jordlovsudvalget besidder, naar det dog har vist sig, at i alle Tilfælde paa to nær har det været muligt uden nogen som helst Gnidning at faa Arbejdet gjort. At det skulde være overdreven Høflighed at spørge, om man kan faa Adgang til disse Arealer, kan jeg ikke erkende. En saadan Forespørgsel vil i alt Fald umuliggøre senere Krav om Erstatning, idet Frivillighedens Vej da er betraadt, og det vil kun være i Tilfælde, hvor der er Strid og Modvillie, at man bruger den Ret, Loven giver.

Til sidst skal jeg ganske kort svare paa det ærede Medlems Spørgsmaal til Ministeren ud fra de Erfaringer, jeg har gjort. Vi har købt mange Gaarde til Udstykning pr. 1. April, og naar saa Gaardhandelen har været afsluttet, har jeg spurgt vedkommende Sælger: Men det er da en Forudsætning, at vi skal have Lov til at foretage Forhaandsudstykningsarbejder, saa snart Sluttedelen er skrevet? og jeg har altid uden Undtagelse faaet det Svar: Ja, selvfølgelig, for det spiller jo da ingen Rolle, det kan være mig ligegyldigt. Dette tyder da ikke paa, at en saadan Bestemmelse skulde fordyre Ejendommen og indeholde en Værdi i sig selv, hvad den jo heller ikke kan gøre undtagen i Fantasien.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen meddeler, at han har ogsaa været med ude at købe Jord til Udstykning, og da har han, naar Handelen var sluttet, spurgt: Ja, vi har vel Adgang til at forberede denne Udstykning? Men det var saa fornuftigt, at det ærede Medlem har gjort det, inden Sluttedelen blev underskrevet, for det kunde gerne være, hvis Sluttedelen havde været underskrevet, at det ærede Medlem var kommet til at betale noget for at faa denne Ret, men da Forespørgselen skete, inden Sluttedelen var underskrevet, indgik det selvfølgelig i Handelen. Den Oplysning bekræfter altsaa kun, hvad jeg har sagt før, at saadant noget maa man forbeholde sig og betale for, dersom man handler i det aabne Marked.

Saa siger det ærede Medlem, at der er ingen Tvivl om, at Jordlovsudvalget kan opnaa Overenskomst i alle Tilfælde, naar det kun vil give Erstatning derfor. Maa jeg saa spørge: Vil man virkelig her i den danske Rigsdag gaa til at give en Særlovgivning paa dette Omraade, naar

man ad Frivillighedens Vej kan opnaa det samme, og saa samtidig gaa til at gøre et saadant Indgreb i den private Ejendomsret, som man vil gøre ved Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at det kunde jo ogsaa gaa ham, som det gik Drengen, der stadig raabte, at Ulven var der. Det ærede Medlem værner saa ivrigt om den hellige og ukrænkelige Ejendomsret paa alle mulige og umulige Steder, at ingen til sidst hører efter, naar han fører dette Spørgsmaal frem. Det forekommer mig, at det Indgreb i Ejendomsretten, her er Tale om, er saa ubetydeligt — det er et rent praktisk Spørgsmaal, det drejer sig om —, at vi godt kan lade være at tage alt for højtideligt paa Ejendomsretsbegrebet i denne Forbindelse. Det er jo i Virkeligheden kun et Supplement til den gældende Lov, der skal give de Myndigheder, Staten har sat til at administrere Loven, Ret til at gøre dette Stykke Arbejde paa forstandig og rimelig Vis til Trods for, at det en enkelt Gang viser sig, at der er en eller anden, der er i Stand til at udnytte Situationen. At jeg har spurgt om de Forhold, inden Sluttedelen blev skrevet, er rigtigt; for det kunde jo tænkes, at der mellem de Sælgere, jeg har mødt, kunde være een, der havde den Opfattelse, at hvis man ikke havde Handelsforholdet helt paa det rene, kunde han gøre Vrøvl bagefter. Der kan jo findes modvillige Mennesker mellem Jordsælgere saavel som mellem Forpagtere. Men jeg refererer dette ud fra den Betragtning, at Mand og Mand imellem i det praktiske Livs Forhold vil den Velvillie, man viser ved at lade 3—4 Mand gaa ind over sin Mark ved Vintertide, aldrig blive regnet for en meget stor Indrømmelse, en Ydelse af Værdier, som skal erstattes med klingende Mønt. Det tror jeg, vi paa Landet i al Almindelighed ser paa som noget, der ikke betyder det fjerneste.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde før, at man kunde jo opnaa det samme, naar man vilde forhandle sig til Rette med de paagældende, mod at betale en Erstatning for at faa Adgang til at foretage disse forberedende Arbejder,